

UOHSX009D10A

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0025/2017/VZ-10300/2017/322/DJa

Brno 24. března 2017

V řízení o rozkladu ze dne 26. 1. 2017 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **Weinhold Legal, v.o.s. advokátní kancelář**, IČO 25628470, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 – Nové Město,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j.ÚOHS-S0765/2016/VZ-01046/2017/513/JLí ze dne 10. 1. 2017 vydanému ve správním řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Fyzikální ústav Akademie věd ČR, v. v. i.**, IČO 68378271, se sídlem Na Slovance 1999/2, 182 00 Praha 8 – Libeň,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**RÁMCOVÁ SMLOUVA NA POSKYTOVÁNÍ PRÁVNÍCH SLUŽEB PRO POTŘEBY FYZIKÁLNÍHO ÚSTAVU AKADEMIE VĚD ČR – INVESTIČNÍ AGENDA**“ v otevřeném řízení, jejíž oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 27. 9. 2016 a uveřejněno dne 29. 9. 2016 pod ev. č. zakázky 641975, do Úředního věstníku Evropské unie bylo oznámení odesláno dne 29. 9. 2016 a uveřejněno dne 4. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S 191-344298,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0765/2016/VZ-01046/2017/513/JLÍ ze dne 10. 1. 2017

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 29. 11. 2016 bylo navrhovateli – Weinhold Legal, v.o.s. advokátní kancelář, IČO 25628470, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 – Nové Město (dále jen „**navrhovatel**“) doručeno rozhodnutí zadavatele – Fyzikální ústav Akademie věd ČR, v. v. i., IČO 68378271, se sídlem Na Slovance 1999/2, 182 00 Praha 8 – Libeň (dále jen „**zadavatel**“) ze dne 28. 11. 2016 označené jako „*Rozhodnutí a oznámení o vyloučení uchazeče*“, jimž zadavatel navrhovateli sdělil, že byl z veřejné zakázky s názvem „*RÁMCOVÁ SMLOUVA NA POSKYTOVÁNÍ PRÁVNÍCH SLUŽEB PRO POTŘEBY FYZIKÁLNÍHO ÚSTAVU AKADEMIE VĚD ČR – INVESTIČNÍ AGENDA*“ zadávané otevřeném řízení, jejíž oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 27. 9. 2016 a uveřejněno dne 29. 9. 2016 pod ev. č. zakázky 641975, do Úředního věstníku Evropské unie bylo oznámení odesláno dne 29. 9. 2016 a uveřejněno dne 4. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S 191-344298 (dále jen „**veřejná zakázka**“) vyloučen (dále jen „**rozhodnutí o vyloučení uchazeče**“). Dne 1. 12. 2016 podal navrhovatel proti rozhodnutí o vyloučení uchazeče námitky, které byly zadavateli doručeny dne 5. 12. 2016. Dne 14. 12. 2016 zadavatel po přezkoumání předmětných námitek rozhodl tak, že námitkám nevyhověl a toto písemné rozhodnutí zadavatele o námitkách doručil navrhovateli dne 15. 12. 2016 (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“).
2. Dne 22. 12. 2016 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, návrh navrhovatele na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**návrh**“).
3. Dne 22. 12. 2016, kdy byl Úřadu doručen návrh navrhovatele, bylo podle § 113 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.
4. Navrhovatel se svým návrhem domáhal přezkoumání úkonů zadavatele v zadávacím řízení veřejné zakázky, neboť je přesvědčen, že byl ze zadávacího řízení neoprávněně vyloučen.

¹Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

Proto ve svém návrhu požadoval, aby Úřad rozhodl o zrušení rozhodnutí o vyloučení uchazeče.

II. Napadené rozhodnutí

5. Dne 10. 1. 2017 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0756/2016/VZ-01046/2017/513/JLÍ (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
6. Výrokem napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se správní řízení podle § 117a písm. d) zákona zastavuje, neboť k návrhu nebyl připojen doklad o doručení námitek zadavateli.
7. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že ani v samotném textu návrhu není uvedeno, že jeho součástí je doklad o doručení námitek zadavateli (v bodě I. návrhu pouze navrhovatel uvádí, že „*podal proti Rozhodnutí o vyloučení námítka, které byly Zadavateli doručeny dne 5. prosince 2016*“), a tento doklad není ani přílohou datové zprávy doručené Úřadu. Dále Úřad uvedl, že ani kombinace návrhu, námitek resp. rozhodnutí o námitkách, které navrhovatel přiložil k návrhu, nemohou nahradit zákonem požadovaný doklad o doručení námitek, a to ani za situace, kdy účastníci správního řízení včasné doručení námitek nečiní sporným. Námitky, resp. rozhodnutí o námitkách, které byly přílohou návrhu, nejsou dokladem objektivně potvrzujícím datum doručení námitek zadavateli a zejména pak včasnost jejich doručení zadavateli, tedy zda byly v tomto ohledu splněny zákonem stanovené požadavky, které jsou kladeny na navrhovatele v souvislosti s podáním námitek a které mají vliv na možnost Úřadu o následném návrhu věcně rozhodnout.
8. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatoval, že návrh navrhovatele nenaplnil všechny zákonné požadavky, když v rozporu s § 114 odst. 3 zákona nebyl součástí návrhu doklad o doručení námitek zadavateli.
9. Dne 20. 1. 2017 vydal Úřad opravné usnesení č. j. ÚOHS-S0765/2016/VZ-02234/2017/513/SBa (dále jen „**opravné usnesení**“), kterým provedl opravu jednacího čísla napadeného rozhodnutí, konkrétně provedl změnu z č. j. ÚOHS-S0756/2016/VZ-01046/2017/513/JLÍ na č. j. ÚOHS-S0765/2016/VZ-01046/2017/513/JLÍ. Úřad v opravném usnesení uvedl, že v písemném vyhotovení napadeného rozhodnutí označeného číslem jednacím „ÚOHS-S0756/2016/VZ-01046/2017/513/JLÍ“ se jedná o zřejmou písařskou nesprávnost spočívající v chybně uvedeném čísle jednacím. Správní řízení zahájené na návrh navrhovatele je vedeno pod sp. zn. S0765/2016/VZ, přičemž ostatní dokumenty vyhotovené v rámci tohoto správního řízení obsahovaly vždy označení sp. zn. S0765/2016/VZ. Je tedy evidentní, že zjevná nesprávnost v napadeném rozhodnutí spočívá v chybně uvedeném čísle jednacím, je chybou v psaní, která je každému zřejmá.

III. Námitky rozkladu

10. Dne 26. 1. 2017 doručil navrhovatel Úřadu rozklad proti napadenému rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 11. 1. 2017. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.
11. Navrhovatel nesouhlasí s postupem, kterým Úřad zastavil řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro údajnou absenci dokladu o doručení námitek zadavateli, a pro údajné nesplnění náležitostí návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele. Navrhovatel namítá, že zákonem stanovenou podmínku splnil tím, že Úřadu předložil rozhodnutí o námitkách,

v němž zadavatel sám uvádí přesné datum doručení námitek a výslovně potvrzuje, že mu námítka navrhovatele byly řádně a včas doručeny. Proto je navrhovatel toho názoru, že rozhodnutí o námitkách je dokladem o doručení námitek zadavateli. Dále uvádí, že dokladem o doručení námitek může být taktéž prohlášení zadavatele o doručení námitek, které je obsahem rozhodnutí o námitkách, zákon totiž výslovně nestanoví formální náležitosti dokladu o doručení námitek.

12. V této souvislosti navrhovatel namítá, že v ust. § 148 zákona je stanoven pouze obecný výčet způsobů doručování písemnosti v zadávacím řízení. Zákon však ve vztahu k dokladu o doručení námitek zadavateli nepředvídá konkrétní způsob jeho doručení, ust. § 114 odst. 3 zákona pouze vyžaduje, aby byla osvědčená skutečnost, že zadavateli byly námítka skutečně doručeny.
13. Navrhovatel nesouhlasí s úvahou Úřadu uvedenou v bodě 22. a 23. odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť *„míra ověřitelnosti informace o doručení z kopie námitek s uvedením data doručení, podepsaného nejspíše pracovníkem recepce či vrátnice zadavatele, není o nic větší, než výslovné a specifické písemné potvrzení včetně uvedení správného data v rozhodnutí o námitkách, podepsaného za zadavatele prof. Janem Řídkým, DrSC., ředitelem.“* Navrhovatel je tedy toho názoru, že doklad výslovně uvádějící datum doručení, podepsaný akademickým profesorem a ředitelem zadavatele, nemůže mít menší váhu než doklad s tímž údajem, který byl podepsán pracovníkem zadavatele. V této souvislosti navrhovatel uvádí, že rovněž nesouhlasí s úvahou Úřadu naznačující rozlišování mezi *„deklarací“* a *„dokladem“*. Jestliže Úřad za *„deklaraci“* považuje *„prohlášení“*, zde pak výslovné písemné prohlášení adresáta písemnosti, podepsané jeho nejvyšším představitelem, jehož obsahem je potvrzení o tom, že písemnost byla doručena, pak navrhovatel neshledává sebemenší důvod, proč by takové prohlášení nemělo být *„dokladem“*. Právě takovým dokladem je dle názoru navrhovatele rozhodnutí o námitkách a v této souvislosti navrhovatel připomíná, že podle civilních procesních předpisů mohou za důkaz sloužit všechny prostředky, jimiž lze zjistit stav věci.
14. Navrhovatel zdůrazňuje, že údaj o doručení námitek v rozhodnutí o námitkách nebyl a není nikým zpochybněn. Navrhovatel k tomu uvádí, že i soudní praxe připouští zpochybnování obsahu písemnosti teprve tehdy, pokud jsou k němu dány určité důvody (navrhovatel uvádí jako příklad rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 153/2014-49 ze dne 28. 7. 2015).
15. Navrhovatel nesouhlasí se závěrem uvedeným v bodě 24. odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť v jakémkoliv dokladu (i v doručence) může být *„úmyslně či nedopatřením“* uvedeno nesprávné datum. Proto navrhovatel považuje závěr Úřadu, že případný nesprávný údaj zadavatele může navrhovatele poškodit (zastavením řízení), za absurdním zdůvodněním napadeného rozhodnutí. Absurditu tohoto závěru navrhovatel vidí v tom, že Úřad zastavil správní řízení i navzdory tomu, že údaj zadavatele o doručení námitek byl správný. K tomu uvádí, že správnost údajů v dokladu o doručení není předmětem přezkumu Úřadu, neboť v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele jde primárně o ověření skutečnosti, zda navrhovatel podal námítka řádně a včas a splnil tak podmínky pro zahájení řízení o návrhu.
16. Dále navrhovatel namítá porušení zásad podle správního řádu, neboť má za to, že ho měl Úřad ve smyslu § 37 odst. 3 resp. § 45 odst. 2 správního řádu vyzvat k odstranění vady

návruh předtím, než správní řízení zastavil. K tomuto argumentu dále uvádí, že v případě doložení dokladu o složení jistoty Úřad vyzve navrhovatele k odstranění vady návrhu. Navrhovatel má za to, že doklad o složení jistoty v porovnání s dokladem o doručení námitek má pro postup Úřadu v rámci řízení o návrhu stejný význam, proto by měl dle navrhovatele Úřad postupovat stejným způsobem a vyzvat navrhovatele k doložení dokladu o doručení námitek. Dle názoru navrhovatele jsou požadavky Úřadu kladené na náležitosti dokladu o doručení námitek projevem striktního formalismu a argumentace Úřadu v napadeném rozhodnutí nemůže obstát ve světle základních zásad činnosti správních orgánů. K přepjatému formalismu navrhovatel odkazuje na závěry Ústavního soudu vyjádřené v nálezu sp. zn. II ÚS 491/98 ze dne 11. 7. 2000.

Závěr rozkladu

17. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a vrátil návrh k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

18. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu, a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

19. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu navrhovatele a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
20. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím ve znění opravného usnesení rozhodl tak, že se toto správní řízení podle § 117a písm. d) zákona zastavuje, neboť k návrhu zaslanému Úřadu nebyl připojen doklad o doručení námitek, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy.
21. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí ve znění opravného usnesení a k zamítnutí rozkladu navrhovatele.

V. K námitkám rozkladu

22. Navrhovatel předně v rozkladu namítá, že nesouhlasí s postupem Úřadu, kterým zastavil řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro údajnou absenci dokladu o doručení námitek ve smyslu § 114 odst. 3 zákona. K posouzení rozkladových námitek navrhovatele rekapituluji nejprve základní východiska pro rozhodování Úřadu.
23. Podle § 114 odst. 3 zákona návrh vedle obecných náležitostí podání musí obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel

domáhá. Navrhovatel je povinen k návrhu připojit v elektronické podobě písemné důkazní prostředky, jejichž provedení navrhl, nejsou-li součástí dokumentace o veřejné zakázce. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 115 a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli a doklad o opětovném složení jistoty podle § 67 odst. 4 zákona.

24. Podle § 117a zákona Úřad zahájené řízení zastaví, jestliže
- a) návrh neobsahuje obecné náležitosti podání nebo označení zadavatele nebo v něm není uvedeno, čeho se navrhovatel domáhá, nebo k návrhu není připojen doklad o složení kauce ve výši podle § 115 odst. 1 zákona a navrhovatel tyto nedostatky návrhu ve lhůtě stanovené Úřadem neodstraní,
 - b) návrh neobsahuje, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech,
 - c) nedošlo k připsání kauce ve výši podle § 115 odst. 1 zákona na účet Úřadu ve lhůtě určené způsobem podle § 115 odst. 5 zákona,
 - d) k návrhu zasílanému Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku není připojen doklad o doručení námitek zadavateli a doklad o opětovném složení jistoty ve smyslu § 67 odst. 4 zákona,
 - e) návrh nebyl doručen Úřadu a zadavateli ve lhůtách podle § 114 odst. 4 nebo 5 zákona,
 - f) v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření dle § 118 zákona nebo pro uložení sankce podle § 120 nebo § 120a téhož zákona.
25. V případě, že návrhu chybí kterákoliv náležitost dle § 114 odst. 3 zákona, pak je třeba takový návrh považovat za vadný. Z hlediska toho, o jakou vadu se jedná, může Úřad postupovat pouze dvěma možnými způsoby. V případě, že se jedná o vadu odstranitelnou, Úřad musí v souladu s § 37 odst. 3 v návaznosti na § 45 odst. 2 správního řádu vyzvat navrhovatele k odstranění vad, poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučit jej o následcích jejich neodstranění. V případě, že se však jedná o vadu neodstranitelnou, Úřad může toliko zahájené správní řízení zastavit pro vady podání, neboť zde není dán prostor pro nápravu takového nedostatku ze strany navrhovatele. Při rozlišení, zda se jedná o vadu odstranitelnou nebo neodstranitelnou, je třeba vycházet z § 117a zákona.
26. Je zřejmé, že za odstranitelné vady podání lze považovat pouze ty, které jsou v § 117a zákona vyjmenovány pod písmenem a), neboť zákon zde předpokládá zastavení správního řízení až poté, co Úřad navrhovatele vyzve k jejich odstranění a navrhovatel je ani přes výzvu ve lhůtě stanovené Úřadem neodstraní. U náležitostí pod písm. b) až e) téhož ustanovení pak zákon předpokládá zastavení správního řízení, pokud návrh trpí tam vyjmenovanými vadami, a to bez toho, aby Úřad navrhovatele k jejich odstranění nejprve vyzýval. Z dikce zákona samého tak vyplývá, že za odstranitelné vady, lze považovat nedostatek obecných náležitostí podání, neoznačení zadavatele, neuvedení, čeho se navrhovatel domáhá a nepřipojení dokladu o složení kauce ve výši podle § 115 odst. 1 zákona, přičemž v případě těchto nedostatků je Úřad povinen postupovat ve smyslu § 37 odst. 3 resp. § 45 odst. 2 správního řádu, což znamená, že navrhovatele vyzve k odstranění vad, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění vad. V případě, že se však jedná o vadu neodstranitelnou, Úřad může postupovat pouze jedním způsobem, a to tak,

že zahájené správní řízení zastaví pro vady podání. S ohledem na uvedené, považuji námitku navrhovatele, že Úřad měl v souladu se zásadami činnosti správního řádu vyzvat navrhovatele k doplnění návrhu, za neopodstatněnou.

27. Vzhledem k výše uvedenému rovněž nemůže obstát ani námitka navrhovatele, že doklad o složení jistoty Úřadu v porovnání s dokladem o doručení námitek zadavateli má pro postup Úřadu v rámci řízení stejný význam a Úřad měl i v případě dokladu o doručení námitek vyzvat navrhovatele k doložení dokladu o doručení námitek. Jak již bylo výše uvedeno, zákon rozlišuje mezi zastavením řízení pro neodstranění vad, k jejichž odstranění byl navrhovatel vyzván a které přesto neodstranil, a mezi zastavením řízení pro nedostatek náležitostí návrhu, které jsou vadami neodstranitelnými. V případě nedoložení dokladu o opětovném složení jistoty se rovněž jedná o neodstranitelnou vadu ve smyslu § 117a písm. d) zákona, a Úřad ani v takovémto případě nevyzývá navrhovatele k doložení dokladu o opětovném složení jistoty. Navrhovatel zřejmě vycházel ze zákona účinného před nabytím účinnosti zákona č. 40/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, (účinný od 6. 3. 2015) (dále jen „**novela zákona**“). Tehdy Úřad skutečně vyzýval navrhovatele k doplnění návrhu ve lhůtě stanovené Úřadem, pokud neměl předepsané náležitosti dle § 114 odst. 3 zákona. Avšak novela zákona považuje nedostatek náležitostí podle § 117a písm. b) až e) zákona za vady neodstranitelné, pro něž Úřad správní řízení zastaví bez dalšího. Mezi neodstranitelné vady návrhu tak dle § 117a písm. d) zákona náleží nepřipojení dokladu o doručení námitek zadavateli stejně jako doklad o opětovném složení jistoty ve smyslu § 67 odst. 4 zákona. Navrhovatel se tak mýlí, pokud tvrdí, že v případě nedoložení dokladu o opětovném složení jistoty by Úřad navrhovateli stanovil lhůtu k doplnění návrhu.

28. Ke stejnému výkladu lze dospět i na základě textu důvodové zprávy k novele zákona, který změnil mimo jiné i § 114 a § 117a zákona Tato důvodová zpráva ke změně § 117a zákona uvádí následující:

29. „K bodu 28 a 29 [§ 117a písm. a), b), c) a d)]

Nově je také koncipován důvod pro zastavení správního řízení, kdy v tomto ustanovení specifikované vady návrhu jsou vadami neodstranitelnými, což má za následek zastavení správního řízení. Smyslem je posílení odpovědnosti navrhovatele za jeho podání, kdy již před podáním návrhu ví, jaké náležitosti musí jeho návrh splňovat. S ohledem na důraz, který je kladen na rychlost správního řízení týkajícího se přezkumu veřejných zakázek, se jeví nezbytné, aby správní řízení, které je zahájeno i na základě vadného návrhu (toliko neběžela lhůta pro vydání rozhodnutí), nebylo zbytečně (a mnohdy obstrukčně) protahováno ze strany navrhovatelů na úkor postupu zadavatelů v rámci zadávacího řízení. Jde o standardní požadavky na navrhovatele, kterému je ze zákona zřejmé, že mimo jiné má spolu s návrhem složit kauci v předepsané výši či že má jednoznačně uvést, v čem spatřuje porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech.“

30. S ohledem na smysl a účel ust. § 117a je tak zřejmé, že zákonodárce novelou zákona přenáší na navrhovatele větší odpovědnost za podaný návrh, a to zejména v tom smyslu, že rozšiřuje okruh tzv. neodstranitelných vad podání, při jejichž zjištění Úřad postupuje tak, že správní řízení bez dalšího zastaví. Mezi tyto neodstranitelné vady návrhu zákon řadí i doklad o doručení námitek, což znamená, že v případě, že Úřad obdrží návrh, který neobsahuje

doklad o doručení námitek zadavateli, pak jediný možný postup v zahájeném správním řízení je jeho zastavení.

31. Současně platí, že náležitosti, které vyjmenovává ust. § 114 odst. 3 zákona musí návrh obsahovat již ve chvíli, kdy je podán, neboť vést správní řízení lze pouze na základě návrhu, který je podán řádně a včas. Z hlediska včasnosti platí, že návrh je podán včas, pokud je dle ust. § 114 odst. 4 zákona podán ve lhůtě 10 kalendářních dnů ode dne, v němž navrhovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel námitkám nevyhověl, případně jej dle ust. § 114 odst. 6 zákona lze podat ve lhůtě do 25 kalendářních dnů ode dne odeslání námitek navrhovatelem, pokud zadavatel námitky nevyřídil podle § 111 odst. 1 zákona. Za situace, kdy navrhovatel podá návrh až po uplynutí uvedených lhůt Úřad řízení podle ust. § 117a písm. e) zákona zastaví z důvodu, že návrh nebyl podán včas. Z hlediska posouzení toho, zda je návrh podán řádně je pak třeba vyjít z náležitostí stanovených zákonem, konkrétně pak zejména těch, které jsou stanoveny v ust. § 114 odst. 3 zákona. K náležitostem návrhu odkazují na odůvodnění uvedené výše. Považuji však za nutné poukázat na skutečnost, že posouzení toho, zda je návrh podán řádně a včas se vztahuje k okamžiku, kdy byl návrh podán. Pokud tedy je k Úřadu podán návrh, který není podán řádně a jedná-li se o neodstranitelnou vadu návrhu, pak je z povahy věci vyloučeno, aby taková vada mohla být zhojena jakýmkoliv následným postupem navrhovatele nebo Úřadu a Úřad správní řízení zastaví.
32. K tomu je třeba dodat, že Úřad má povinnost z moci úřední při přijetí návrhu ověřit, zda návrh splňuje všechny zákonem vyžadované náležitosti, kdy jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozhodnutí, navrhovatel nesplnil všechny požadavky, jež jsou na něj ustanovením § 114 odst. 3 zákona kladeny, neboť k jeho návrhu nepřipojil doklad o doručení námitek zadavateli.
33. Povinné náležitosti návrhu dle zákona přitom nejsou vyžadovány nijak svévolně. Díkce splnění všech náležitostí již při zahájení správního řízení sleduje legitimní účel, reprezentovaný především prevencí vedení nedůvodných a neoprávněných správních řízení. Za splnění všech formálních náležitostí návrhu jako nezbytné podmínky pro vedení správního řízení pak odpovídá navrhovatel, neboť k jeho žádosti je správní řízení zahajováno a vedením správního řízení může současně dojít k omezení práv dalších účastníků.
34. V rozhodovaném případě je z obsahu podaného návrhu zřejmé, že navrhovatel k němu doklad o doručení námitek zadavateli nepřipojil, a proto došlo k naplnění předpokladů pro zastavení správního řízení. Žádnou z navrhovatelem přiložených příloh k návrhu nelze považovat za doklad o doručení námitek zadavateli. Je současně zřejmé, že námitka navrhovatele směřující k nesprávnému posouzení věci Úřadem je nedůvodná.
35. Za nedůvodnou považuji rovněž námitku navrhovatele, podle níž měl Úřad považovat za doklad o doručení námitek rozhodnutí o námitkách, které navrhovatel připojil k návrhu. V rozhodnutí o námitkách zadavatel sice uvedl, že mu byly námitky navrhovatele doručeny dne 5. 12. 2016, avšak toto tvrzení nemůže (není způsobilé) nahradit zákonem požadovaný doklad o doručení námitek. Doklad o doručení námitek má osvědčit (doložit) tvrzení o okamžiku doručení námitek, který je s ohledem na § 111 odst. 5 zákona stěžejní pro počátek běhu blokační lhůty, tzn. mj. má významný dosah pro další úkony Úřadu. Proto zákonodárce stanovil, že součástí návrhu musí být též tento doklad, a jeho nedoložení spolu

s návrhem spojuje se zastavením správního řízení. Zákon toto výslovně uvádí, a proto musel navrhovatel o povinnosti předložit doklad o doručení námitek vědět. Pakliže totiž navrhovatel součástí jeho návrhu sice učinil rozhodnutí o námitkách, v němž zadavatel uvedl den, kdy mu byly námitky doručeny, avšak žádnou z dalších navrhovatelem přiložených příloh návrhu není možné považovat za doklad o doručení námitek, nenaplnuje návrh podaný navrhovatelem požadavek zákona na doložení dokladu o doručení námitek zadavateli. Z rozhodnutí o námitkách, které tvořilo přílohu návrhu, se nepodává informace, zda námitky byly řádně a včas doručeny zadavateli, a zda tedy byly v tomto ohledu splněny zákonné požadavky, které jsou kladeny na navrhovatele v souvislosti s podáním námitek, a jež mají vliv na řádnost podání návrhu k Úřadu. Z výše uvedeného vyplývá, že zákon předurčuje způsob, jak má být doklad o doručení námitek zadavateli Úřadu prokázán, aby měl Úřad najisto postaveno, zda navrhovatel v souvislosti s podáním námitek splnil to, co mu zákon ukládá.

36. Samotný doklad o doručení má stěžejní význam pro zákonnost správního řízení, neboť představuje kruciólní okolnost pro posouzení přípustnosti podaného návrhu z hlediska obligatorního a řádného předchozího využití institutu námitek jako opravného prostředku (ve smyslu § 110 odst. 7 zákona) a dále pro stanovení počátku běhu lhůty, po kterou zadavatel nesmí (ve smyslu § 111 odst. 5 zákona) v případě podání řádného návrhu uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky. Za zákonnost správního řízení a jeho vedení v souladu se zásadou hospodárnosti a efektivnosti odpovídá Úřad, který je k zajištění účelu řízení oprávněn, pro zahájení řízení, potažmo vydání závazného rozhodnutí, požadovat po navrhovateli kvalifikované podklady. Klade-li tedy zákon odpovědnost za prokázání doručení námitek zadavateli na navrhovatele, je navrhovatel povinen již při podání návrhu předložit způsobilý doklad o doručení.
37. V návaznosti na výše uvedené sděluji, že Úřad je oprávněn a povinen v mezích zákona a v rámci výkonu své pravomoci akceptovat jen takové podklady, které umožňují objektivní posouzení skutečností, jichž jsou nositeli. Za této situace se plně ztotožňuji s odůvodněním napadeného rozhodnutí ve znění opravného usnesení, v němž Úřad shledal, že ani prohlášení ředitele zadavatele (i když tento má akademický titul) o doručení námitek, které je obsahem rozhodnutí o námitkách, takovýmto požadavkům vyhovět nemůže, proto považují námitku navrhovatele, že Úřad nesprávně zjistil a posoudil skutečnost, že zadavatel k návrhu nepřipojil doklad o doručení námitek zadavateli, za nedůvodnou.
38. Pokud jde o rozhodnutí o námitkách, ani to nemůže být považováno bez dalšího za doklad o doručení námitek, neboť obsahuje toliko neověřenou informaci o jejich doručení, zatímco doklad o doručení námitek by měl jednoznačně prokazovat samotné doručení takových námitek zadavateli. K průkaznosti neověřené informace, zákon předvídá více způsobů doručování, přičemž s každým jednotlivým způsobem je spojen určitý druh dokladu, ze kterého vyplývá jak datum, popřípadě čas doručení, tak také způsob tohoto doručení, neboť právní skutečnost „*doručení*“ představuje primární objekt takového dokladu o doručení. K tomu odkazuji na § 148 odst. 2 zákona, dle kterého „*písemnosti podle tohoto zákona lze doručit osobně, prostřednictvím osoby, která provádí přepravu zásilek (kurýrní služba), prostřednictvím držitele poštovní licence podle zvláštního právního předpisu, elektronickými prostředky, prostřednictvím datové schránky, nebo jiným způsobem*“. Tedy nesouhlasím s námitkou navrhovatele, že zákon ve vztahu k dokladu o doručení

námitek zadavateli nepředvídá konkrétní způsob jeho doručení, a to i z důvodů popsaných níže.

39. Z hlediska povahy právního úkonu neověřenou informaci za doklad o doručení považovat nelze, neboť představuje co do objektivit sdělení toliko výpověď účastníka správního řízení. K tomu doplňuji, že případná nepravdivost údaje, který je předmětem neověřené informace, ať již záměrná či neúmyslná, není pro zadavatele spojena s přímými nepříznivými právními následky, když uvedení data doručení námitek nepatří ani k povinným náležitostem předmětného právního úkonu. Pokud by pak v průběhu správního řízení vyšla najevo chybnost neověřené informace a navrhovatel by nemohl doručení námitek zadavateli prokázat jiným způsobem, mohla by taková situace vést nejen k nejistotě o běhu zákonných lhůt, ale v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení též k vedení, potažmo zastavení neoprávněného správního řízení v jeho pozdějších fázích.
40. Nelze přehlédnout, že neověřená informace nevypovídá ani o žádném způsobu doručení, jehož známost umožňuje též případné pozdější ověření pravosti dokladu o doručení. Účelem prokázání dokladu o doručení totiž není jen deklarace skutečnosti, že měl zadavatel možnost se s obsahem námitek navrhovatele seznámit, ve vztahu ke které by se prohlášení zadavatele o obdržení námitek mohlo jevit jako dostačující, ale zejména osvědčení oprávněnosti zahajovaného správního řízení a jistotné určení počátku běhu zákonem stanovených lhůt. Ve vztahu k druhému jmenovanému účelu pak musím považovat též požadavek na zřejmost způsobu doručení z předkládaného dokladu o doručení za legitimní a plně v souladu se smyslem zákonné úpravy. Ke vztahu neověřené informace a potvrzení zadavatele o přijatém podání, uvádím, že ze strany zadavatele se jedná o odlišné právní úkony. Potvrzení zadavatele, potažmo jeho podatelný o převzetí písemnosti včetně uvedení jeho data při osobním doručení má ryze formální povahu a představuje jediný účel takového právního úkonu. Navrhovatel má možnost bezvadnost takto přijatého potvrzení bezprostředně ověřit a s vědomím povinnosti disponovat validním dokladem o doručení, případně učinit kroky k nápravě. Naproti tomu primárním účelem rozhodnutí o námitkách je vypořádání tvrzené nezákonnosti zadávacího řízení. K nedostatku průkaznosti neověřené informace doplňuji, že pokud by zadavatel z jakéhokoliv důvodu uvedl chybné datum doručení námitek a rozhodl o jejich odmítnutí pro opožděnost, navrhovatel by bez řádného objektivního dokladu o doručení neměl proti tvrzení zadavatele efektivní prostředek obrany.
41. Námitku navrhovatele, že neověřená informace resp. písemné prohlášení zadavatele v rozhodnutí zadavatele o námitkách představuje způsobilý doklad o doručení, jsem tedy nucen odmítnout jako nedůvodnou.
42. K tvrzení navrhovatele, že podle civilních procesních předpisů mohou za důkaz sloužit všechny prostředky, jimiž lze zjistit stav věci, uvádím, že doklad o doručení námitek zadavateli jako povinná náležitost návrhu nepředstavuje skutečnost, která by měla být primárně předmětem dokazování v průběhu správního řízení, když zákon vyžaduje, aby doručení námitek zadavateli bylo postaveno najisto již při podání návrhu. V tomto ohledu proto považuji námitku navrhovatele, že zpochybňování obsahu písemnosti lze připustit teprve tehdy, pokud jsou k němu dány důvody, za nedůvodnou.
43. Neztotožňuji se ani s námitkou, že se Úřad dopustil přepjatého formalistického postupu, neboť mám za to, že Úřad aplikoval příslušná zákonná ustanovení zcela v souladu nejen

s jejich zněním, ale i v souladu se smyslem a účelem zákona, k čemuž odkazuji na citaci části důvodové zprávy k novele zákona v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

44. Kromě již uvedeného dále považuji za důležité poukázat na skutečnost, že Úřad navrhovateli neubral ani neztížil jeho právo podat návrh na přezkoumání úkonů zadavatele v zadávacím řízení na veřejnou zakázku, ani mu neumenšil jeho procesní práva. Je zcela zřejmé, že navrhovateli nic nebránilo, aby podal návrh řádně a včas v souladu s tím, co po něm požaduje zákon. Pokud ovšem navrhovatel podal návrh, který byl stížen neodstranitelnou vadou, pak se sám vystavil následku, který zákon předpokládá, tedy že bude správní řízení zastaveno.
45. Ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí ve znění opravného usnesení, jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když jsem napadené rozhodnutí ve znění opravného usnesení shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně přezkoumal obsah návrhu navrhovatele a současně uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a dostatečně odůvodnil jejich použití.
46. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když zastavil správní řízení podle ust. § 117a písm. d) zákona, neboť k návrhu nebyl připojen doklad o doručení námitek zadavateli, čímž byly splněny zákonem stanovené podmínky pro zastavení řízení.
47. Pokud jde o vydání opravného usnesení a jeho procesních důsledků ve vztahu k napadenému rozhodnutí tak uvádím, že oprava jednacího čísla v napadeném rozhodnutí nemá za následek otevření nové lhůty pro podání rozkladu. V této souvislosti pro úplnost odkazuji na usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 359/06 ze dne 14. 12. 2006, ve kterém Ústavní soud uvedl, že pokud se jedná o chyby v psaní – běžných překlepů, které jsou bez jakéhokoliv vlivu na obsah opravovaného výroku a nevyvolávají jakékoliv pochybnosti o jeho smyslu, nemá takováto oprava v rozhodnutí za následek nové otevření lhůty k podání odvolání proti opravenému rozhodnutí.

VI. Závěr

48. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí ve znění opravného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu.
49. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí ve znění opravného usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Weinhold Legal, v.o.s. advokátní kancelář, Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 – Nové Město
2. Fyzikální ústav Akademie věd ČR, v. v. i., Na Slovance 1999/2, 182 00 Praha 8 – Libeň

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy